

DET KONGELIGE AKADEMI FOR DE SKØNNE KUNSTER
AKADEMIRAADET

Akademiraadets opgave er at fremme kunsten og rådgive staten i kunstneriske spørgsmål

Erhvervsstyrelsen
hoeringplan@erst.dk

Charlottenborg den 17. oktober 2016
(30.02.21b/høringer)

Høringsvar til lovforslag om modernisering af planloven

Generelle bemærkninger

I Akademiraadets Landskabsudvalg (LU) har vi fokus på, hvordan vi både bevarer, skaber og transformerer landskaber i takt med en samfundsudvikling, hvor der er ønsker til et langt højere arealforbrug, end vi råder over. Der er ifølge en analyse gennemført af Teknologirådet (2015) ønsker til 140% af Danmarks areal. Grundlæggende mener vi, at udvikling skal betragtes som en relation og befordring imellem velfærdsmæssig, økonomisk og æstetisk bevidste landskabelige greb, der både handler om at beskytte natur og miljø, men i lige så høj grad om at tænke byggerier, infrastrukturer, industri og landbrugsproduktion mere aktivt ind i begrebet landskab og de fremadrettede kulturværdier, disse landskabsværdier potentielt medfører.

Forslag til en ændring af planloven rummer en overordnet målsætning om bl.a. at fremme erhverv og vækst i hele Danmark med udvidede muligheder for arealanvendelse i landdistrikterne, indretning af nye funktioner i kystzonen samt enklere og lempeligere administrationsvilkår for kommunerne, især i landzonen. Derudover rummer forslaget ændringer ift. bymidternes indretning hvad angår butiksstørrelser og afgrænsninger af bymidter.

LU bifalder det fortsatte fokus på hensynet til natur, miljø og det Grønne Danmarkskort, og at begrebet "landskabelig værdi" introduceres i lovens §1 som en erstatning for ordet "landskabsressource". Dette er forklaret som en sproglig forenkling, men giver anledning til en kærkommen mulighed for en fortolkningsmæssig ny praksis, hvor landskabet ikke blot er en ressource, men en værdi, der rækker udover den økonomiske og anvendelsesmæssige forståelse. Dette finder LU interessant, og vi vil hermed gerne understøtte dette tiltag med forslag til en mere progressiv indsats over for landskabsværdibegrebet, ikke mindst ift. det at skabe nye landskaber til at balancere det stadigt stigende arealforbrug.

Et ændret og moderniseret landskabssyn, som planloven har mulighed for at imødekomme med en modernisering, kunne med fordel indgå mere tydeligt i planlovens enkelte paragraffer, ligesom nye kunne introduceres for at præcisere, at det også handler om at skabe en ændret praksis rent forvaltningsmæssigt ude i de enkelte kommuner, hvor planloven omsættes i 1:1.

Efter en granskning af samtlige af planlovens ændringer, kan det konstateres, at der trods formuleringer om "udvikling og vækst under hensyntagen til natur og miljø" ikke er introduceret henvisninger eller redskaber til en administrationspraksis ift., hvordan nye landskaber og den æstetiske vurdering i enkeltsager kan håndteres mere kvalificeret. Landskabskaraktermetoden nævnes, men der er behov for helt nye kompetencer i forvaltningen af især landzonen, hvis Danmarkskortet skal opnå

en form for afbalanceret udvikling mellem bebyggelse, funktioner og det, vi betragter som den landskabelige værdi - eller med andre ord *æstetikken* i landskabet, som i praksis er langt den sværeste at håndtere gennem sagsbehandlingen. Den største mangel i forslaget til en modernisering af planloven er her, at et opgør med opretholdelsen af landzonen som en zone, hvor der, uanset muligheden for landzonelokalplanlægning, omdannelsesbyer mv., fortsat vil være tale om enkeltsagsbehandling og subjektive skøn hvor landbrugsproduktionens fysiske aftryk har meget frie rammer (se rapporten *Erhvervsudvikling med planloven som medspiller*, 2015). For at illustrere mulighederne med et mere progressivt landskabssyn indarbejdet i planloven, er erhvervs- og industriområderne langs infrastrukturelle anlæg eksempler på større områder, der med fordel kunne ses som en helt ny type sammenhængende landskab, fremfor individuelle højtråbende kommercielle aftryk og enorme afstandszoner af endeløse, indholdsløse slåede plæner. På samme måde vil LU gerne slå til lyd for, at der er behov for at se på landbrugets bedrifter som mere tilpassede byggerier i det åbne landskab. Disse produktionslandskaber med enkelte, og ofte meget store bygningsvolumener, bliver ofte opfattet som industrilignende områder, hvor den økonomiske mening er altdominerende på trods af, at disse landskaber samtidig er det, vi betragter som det åbne land i æstetisk øjemed. Det er på dette punkt, at vi i LU vil fremhæve, at planlovsforslaget helt undlader at tage hånd om en udviklingstendens rent æstetisk, og som burde ligge øverst på en bæredygtig dagsorden ligestillet med ønsket om "en økonomisk velstand", jf. §1. Den italesatte kløft mellem land og by næres bl.a. af denne ulige vægtning af landbrugsarkitekturens betydning for oplevelsen af værdifulde hverdagslandskaber i hhv. landzone og byzone, hvor krav om æstetisk tilpasning forvaltes langt mere restriktivt i sidstnævnte zone. Hvis man arealmæssigt og æstetisk sammenligner det, vi benævner herregårdslandskaber i dag med de produktionsenheder, der nu og i fremtiden tales om, er der en påfaldende diskrepans imellem, hvordan de "gamle" og nye landskaber forvaltes, og hvilke krav vi stiller til udviklingen af det åbne landskab. Der er her et udtalt behov for at forvalte med et langt mere æstetisk syn, hvor krav til arkitektur, rumlige variationer, spredningskorridorer og tilgængelighed implementeres for at bidrage til en bæredygtig udvikling baseret på en værdimæssig balance imellem den økonomiske produktion, biodiversitet og en almen æstetisk udvikling af Danmark.

Kampen om arealanvendelsen kræver med andre ord en mere balanceret og nuanceret tilgang imellem bebygget og åbent landskab, og det anerkendes, at dette i nogle af planlovens nye paragraffer er imødeset, fx ved at tilbageføre uudnyttede arealudlæg ved indtagelse af nye byzonearealer, omend ikke i et tilstrækkeligt omfang. I LU vil vi her argumentere for, at balancen mellem landskabsværdier og menneskelige aktiviteter kan opnås ved at sætte en klar dagsorden for, at vi ønsker redskaber og lovhjemmel til at håndtere landskabets udvikling tænkt ind i hver enkelt byggesag - både i by- og landzone - på en ny og mere kvalificeret måde. Kystforsøgsordningen kunne i en sammenhæng være en oplagt mulighed for at sætte mål og standarder for, hvordan man kan skabe ny natur og udvikle byggerier som hele landskaber og i større samklang med de allerede eksisterende kystby-miljøer. Dermed uden at kompromittere uberørt eller meget lidt berørt kystlandskab. Der er allerede tiltag til gode formuleringer om dette, men de bør stå tydeligere og vægtes ligeværdigt med erhvervmæssige gevinster på den korte bane. (Se her kommentering af §1 nedenfor).

At skabe landskaber er ikke blot et spørgsmål om at "efterlade" areal men et spørgsmål, der handler om, hvordan det ser ud, og hvad det konkret og kvalitativt består af. Det kræver helt generelt et fokus på de kompetencer, der er involverede ved nyanlæg og byggerier i den enkelte kommune og det private erhvervsliv. Derfor må der i kølvandet på en modernisering af planloven lægges vægt på en vejledning til fortolkningen af planloven, der indeholder specifikke anvisninger på inddragelse af relevant faglig viden og en tilpasning af kompetenceudviklingen gennem forvaltningssystemet. Akademiraadets Landskabsudvalg (LU) har den 14. marts 2016 fremsat et åbent brev til 3 ministerier, herunder Erhvervs- og Vækstministeriet, hvori der blev givet udtryk for en presserende behov for en opprioritering af landskabsværdierne i bred forstand som et grundlæggende samfundsvilkår. Som en forlængelse heraf vil vi gerne her understrege, at eksisterende landskabsværdier, herunder langs kysterne, efter vores opfattelse bør være et samfundsdemokratisk anliggende, der ikke bør

kunne forandres eller indtages udenom en folkelig indsigelsesmulighed og en uvildig og overordnet æstetisk vurdering.

I bestræbelserne på at skabe samfundsudvikling baseret på at tilføre nye landskaber på alle planer, f.eks. også i energiproduktion og infrastrukturel udbygning, er det altafgørende, at der er en bevidst æstetisk tilgang til behandlingen af disse landskaber, og ikke kun det, der bliver tilovers, og som betragtes som "landskab" i gammeldags forstand bestående af træer og buske. Landzonen, hvor landbrugsproduktionen foregår, bør vi for store dele vedkommende betragte som værende en del af et industrielt produktionslandskab og samtidig søge at forbedre naturindholdet, tilgængeligheden og dermed den æstetiske værdi. Det er disse landskaber, som danskerne også i høj grad opfatter som værende "natur" udover kystzonen. Landzonen er i det fremsatte lovforslag ikke behandlet på dette punkt.

Sammenfattende savner LU et overordnet fokus på begrebet landskabelig æstetik, der ligger som en underliggende vurdering i meget store dele af administrationen af planloven, og som skaber de konkrete udfordringer ude i kommunerne, herunder især i samspejlet med andre natur- og miljøbeskyttelsesmæssige lovgivninger og interesser. Den udtalte brug af "arkitektonisk tilpasning" trænger til en opfølgning gennem ændrede praksisser i byggesagsbehandlingen, hvor landskabsfaglige kompetencer mere aktivt og udviklende sættes højt på en dagsorden ude i kommunerne og understøttes af nationale mål.

Der er et presserende behov for at diskutere og udvikle metoder til, hvordan vi fremadrettet tackler landskabsværdierne, fordi vores danske "natur" er mere landskab end egentlig natur. Det kalder på et fornyet landskabssyn som grundlag for planlægning og udvikling. En inddragelse af landskabskunstneriske tilgange vil her kunne befordre udviklingen af nye landskaber, der rummer både "natur", el-master, bygninger, marker, samt mennesker og kunne fortolkes til nye æstetiske landskabsaftryk.

Kommentering af de enkelte forslag til lovændringer

I det følgende uddybes ovenstående fokus på en æstetiske samfundsudvikling ved en kommentering af lovforslagets egne bemærkninger til de enkelte §§ (s. 66-117).

Til nr. 1

"1. § 1, stk. 1, affattes således:

Loven skal sikre en sammenhængende planlægning, der forener de samfundsmæssige interesser i arealanvendelsen, medvirker til at værne om landets natur og miljø og skaber gode rammer for vækst og udvikling i hele landet, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag med respekt for menneskets livsvilkår, bevarelse af dyre- og planteliv og øget økonomisk velstand."

LU: Udfordringen med at administrere udvikling "under hensyntagen til natur og miljø" handler i høj grad om, hvordan vi fastholder og skaber nye landskaber, når det kultiverede Danmarkskort til stadighed forandres. Der mangler derfor en grundlæggende ligestilling imellem landskabet som et grundvilkår og erhvervsudvikling. Især, at udviklingen af landskabelige værdier skal pågå i takt med andre samfundsinteresser. Vi foreslår derfor, at §1, stk. 1 formuleres således:

Loven skal sikre en sammenhængende planlægning, der forener de samfundsmæssige interesser i arealanvendelsen, medvirker til at værne og udvikle landets natur, kulturlandskaber og miljø og skaber gode rammer for vækst, udvikling og økonomisk velstand i hele landet, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag hvor udviklingen af landskaber og natur anses for et fundamentalt livsvilkår.

Til nr. 3

LU: Hensynet til erhvervsudvikling bør suppleres og følges op med redskaber til, hvordan landskabelige værdier fastholdes og udvikles med planloven som redskab, hvis dette skal blive til mere end ord.

Til nr. 4

§ 1, stk. 2, nr. 4, fastholder hensynet, "at Danmarks smukke kyster og strande fortsat er et særkende og udgør en væsentlig natur- og landskabslig (*originalteksten har en slåfejl*) værdi. De åbne kyststrækninger skal således forblive en natur- og landskabelig værdi for Danmark."

"Der skabes med lovændringerne bedre rammer for bosætning og erhvervsudvikling under hensyntagen til kystlandskabelige værdier. Kommunerne vil i forbindelse med udpegning af udviklingsområder skulle sondre mellem forskellige kystlandskaber og deres bevaringsværdi i forhold til beskyttelsen af de åbne kyststrækninger."

LU: Her rejser sig spørgsmålet om, i hvilke tilfælde et kystlandskab er bevaringsværdigt eller ej, og på hvilken baggrund en kommune foretager denne afvejning. Det er LU's principielle holdning at denne afvejning slet ikke bør være et kommunalt, men et statsligt anliggende. Det anbefales ligeledes, at ny bebyggelse ved kysten altid etableres i byzone, at der formuleres et udvidet hensyn til det omkringliggende landskab, samt at der altid skal undersøges muligheder for at forbedre en given lokalitet gennem nye æstetiske tiltag, der tager afsæt i naturudvikling og -pleje.

Til nr. 8

Af stk. 1 fremgår de kriterier, der skal opfyldes ved vurderingen af, om der skal meddeles tilladelse til et kystforsøgsprojekt.

"Såfremt der gennemføres nye forsøgsprojekter nedsættes en ny arbejdsgruppe, som består af repræsentanter fra Erhvervs- og Vækstministeriet (formand) og Miljø- og Fødevareministeriet. Ansøgninger om forsøgstilladelse vil blive behandlet i arbejdsgruppen og forelagt regeringen til udvælgelse. Erhvervs- og vækstministeren meddeler tilladelse efter den nye forsøgshjemmel til de valgte projekter".

LU anbefaler, at der inddrages ekstern faglig rådgivning til udvælgelse af forsøgsprojekterne både ift. forbedrede naturkvaliteter og æstetisk tilpasning. Det understreges endvidere, at der ved udvælgelsen bør lægges afgørende vægt på etablering af ny natur, da der ellers ikke opnås nogen forsøgsvirkning vedr. landskabelig værdi ved en senere evaluering.

Til nr. 13

"I §5 b, stk. 3, foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsernes ansøgninger efter stk. 2, så områderne udpeges på baggrund af en konkret og systematisk vurdering af kystlandskabet, der sikrer et kvalificeret grundlag for udpegningen. Det kan f.eks. være en analyse af kommunens landskab i kystnærhedszonen efter den såkaldte Landskabskaraktermetode eller lignende metode. Kravene til kommunalbestyrelsens ansøgning vil blive nærmere konkretiseret i en vejledning, som udstedes af erhvervs- og vækstministeren forud for første ansøgningsperiode. Udviklingsområderne vil derfor som udgangspunkt ikke ligge helt ude ved kysten, men lidt inde i landet. Udviklingsområderne kan dog også åbne mulighed for udvikling af områder tæt ved kysten omkring byerne og de små øer, hvor der ikke er særlige landskabs-, natur- og miljøinteresser."

LU: I mange mindre kommuner er virkeligheden den, at det er svært at tiltrække stærke faglige kompetencer. Vi anbefaler derfor, at vejledningen til kommunerne indeholder krav om tilknytning af ekstern faglig rådgivning. Der bør afsættes en pulje til formålet, som kommunerne kan ansøge.

"5) Nye sommerhusområder skal placeres uden for områder med særlige landskabsinteresser og naturbeskyttelsesinteresser og må ikke være i strid med væsentlige nationale interesser."

LU: Der åbnes for muligheden for at ombytte uudnyttede arealudlæg til sommerhuse til nye og mere attraktive beliggenheder. Et af kriterierne jf. 5) ovenfor er, at det skal ligge "uden for områder med særlige landskabsinteresser". Dette er et paradoks, idet fortolkningen af "særlige landskabsinteresser" er sammenfaldende med ønsket om mere attraktive placeringer til sommerhuse. Det bør overvejes, om de nuværende udpegede områder kunne forbedres for så vidt angår den æstetiske værdi gennem landskabsforbedringer.

Til nr. 17-29

"Til nr. 17

Med nyaffattelsen af § 5 m, stk. 2, er det fortsat hensigten at sikre, at arealer til butikformål fortrinsvist udlægges i bymidter og bydelscentre. Bydelscentre, aflastningsområder og lokalcentre bør som hidtil ikke placeres på en sådan måde, at de samlet set vil medføre en funktionsudtømmning af bymidten.

Hensigten med ændringen af reglerne om afgrænsning af bymidter og bydelscentre er at forenkle processen for arealmæssige udvidelser af bymidter og bydelscentre og give kommunalbestyrelsen metodefrihed ved afgrænsningen af bymidter og bydelscentre. Hensigten er ikke at ændre de hensyn, der ligger bag de nuværende regler om at sikre levende bymidter og bydelscentre med et koncentreret og varieret udbud af bymidtefunktioner. Den statistiske metode, hvor cvr-registerets oplysninger om bymidtefunktioner lægges til grund, kan således fortsat anvendes ved den konkrete afgrænsning af en bymidte eller et bydelscenter, men er ikke længere et krav. Bekendtgørelsen om afgrænsning af bymidter og bydelscentre ophæves ved lovens ikrafttræden. Den erstattes af en vejledning om afgrænsning af bymidter og bydelscentre.

Afgrænsningen skal tage udgangspunkt i det, som er karakteristisk for bymidter og bydelscentre, nemlig at der i områderne er stor mangfoldighed i de kunde- og publikumsorienterede funktioner, og at funktionerne er placeret tæt på hinanden, så der kan opnås en synergi mellem de forskellige aktiviteter. Følgende funktioner kan indgå i udpegningen af bymidten: Detailhandel, hoteller, restauranter, stationer/busterminaler, banker, forretningsservice, kulturtilbud, sundhedsvæsen og offentlig administration. 79

Udvidelse af eksisterende bymidter skal fortsat følges af en redegørelse, som begrundes, at et givet område eller flere områder inddrages i bymidten. Begrundelser kan f.eks. være, at der mangler rummelighed til udbygning af butiksforsyningen, at detailhandel kan medvirke til at fremme en omdannelse i et byomdannelsesområde, et ønske om at skabe sammenhæng mellem bymidten og andre områder med bymidtefunktioner og behov for arealer med god tilgængelighed. Desuden kan hensyn til et bevaringsværdigt bymiljø, historiske bygninger, pladser og kulturmiljøer samt mulighed for at trafikbetjene et område være væsentlige argumenter. Det afgørende er, at bymidten udvikles inde fra og ud som en sammenhængende bymidte. De områder, der kan inddrages i bymidten skal derfor være områder, der støder op til den nuværende afgrænsning. En udvidelse skal være med til at styrke den eksisterende bymidte/bydelscenter, og det skal derfor undgås at skabe todelte eller usammenhængende bymidter.

"I forbindelse med planlægningen for et aflastningsområde skal kommunerne redegøre for det kundegrundlag, som etableringen af nye butikker baseres på, det opland, som aflastningsområdet henvender sig til, og påvirkningen af butiksforsyningen. Denne redegørelse skal belyse:

- hvordan det planlagte aflastningsområde kan styrke konkurrencen med et større vareudvalg og lavere priser til fordel for forbrugerne,
- hvordan det planlagte aflastningsområde kan påvirke butiksforsyningen i bymidten, de mindre oplandsbyer og i landdistrikterne, samt

- hvordan det planlagte aflastningsområde, bl.a. set i forhold til kommunens størrelse, forventes at påvirke byens samlede oplandseffekt i forhold til nabokommuner "

LU anderkender, at der med ændrede handelsmønstre er behov for at se på, hvordan byer både på landet og i de større byer kan udvikles. Den hidtidige befolkningsmæssige tilbagegang i mindre byer på landet og de større byers vækst, skaber dog en stor geografisk forskel på, hvad der er udfordringer i de større og mindre byer. Planlovsændringerne ønsker at befordre konkurrenceevne, tilgængelighed og billige priser, men beskriver ikke de rent rumlige, kvalitative og fysiske konsekvenser for bymidternes æstetiske miljøer, der omhandler oplevelsen af at handle i et tilpasset handelsmiljø, trafik- og parkeringsrumligheder samt byarkitektoniske helhedsbetragtninger. Det anbefales, at der udover kvantitative betragtninger indarbejdes vejledninger og regelsæt for, hvordan de enkelte kommuner skal redegøre for de kvalitative helhedsbetragtninger, hvor også viden om forskellige forbrugeradfærdsmønstre imødeses. Der er på lige fod med ønsker om nem adgang til dagligvarer og konkurrencevenlige priser også et stigende ønske om fødevarer af høj kvalitet og bæredygtig produktion, herunder stigende efterspørgsel på økologiske fødevarer, som også i høj grad er forbundet med den æstetiske side af at handle, og hvor samspillet mellem landdistrikternes småskalafødevarerproduktion i højere grad skal indtænkes i samspillet med udviklingen af handelscentre og kvalitativ forståelse af prisen på en vare.

Til nr. 32

"Omdannelseslandsbyer kan udpeges, hvis der i området, f.eks. et eller flere sogne, de seneste år har været en befolkningstilbagegang, der kan begrunde behovet."

LU: En tilbagegang i befolkningen bør ikke i sig selv være begrundelse nok for nye arealudlæg, det bør begrundes i konkrete ønsker om tilflytning, efterspørgsel på erhvervsgrunde med mulighed for bopæl og erhverv samme sted eller for at styrke f.eks. potentialer og lokale aktører. Samspillet med landbruget er en vigtig pointe, og der kunne med fordel indarbejdes redskaber til at skabe dialogbaseret planlægning og synergier mellem landbruget og tilflytternes interesser. Det er en stor mangel i landzoneadministrationen.

"Afgrænsningen af en omdannelseslandsby skal udgøre en hensigtsmæssig afrunding og kan f.eks. ikke udgøre et langstrakt areal ud langs en vej væk fra den eksisterende landsby. "

LU: Det anbefales, at der sættes krav om en samlet landskabsæstetisk bearbejdning med overvejelser om rumlige og skalamæssige beskrivelser, samt plante- og materialevalg af hele landsbyens afgrænsning ift. omgivelserne, herunder fx. Lunde og skovparceller. Disse samspil skaber den landskabelige æstetiske værdi.

Til nr. 34

"Hvis arealet er overført til byzone, skal kommuneplanen samtidig indeholde retningslinjer for tilbageførsel af arealet, og kommunalbestyrelsen skal konkret tilbageføre arealet efter bestemmelserne i planlovens §45. Tilbageførte arealer skal sammenlægges med eksisterende landbrugsejendomme efter landbrugslovens regler herom."

LU anbefaler, at der ved en tilbageførsel af byzoneområder også skal ske en afvejning af behovet for at udlægge disse områder som rekreative landskabsområder, eller at der ved en tilbageførsel til landbrugsjord stilles krav om tilgængelighed for offentligheden og indpasning af ny natur.

Til nr. 61-63

"Natur- og miljøbeskyttelseshensyn er fortsat en national interesse. Der skal tages hensyn hertil i den fysiske planlægning for at sikre, at arealanvendelsen er i balance med hensyn til natur og miljø, herunder menneskers levevilkår og bevarelsen af dyre- og plantelivet

Herudover er hensynet til bevarelse af kulturarv og værdifulde landskaber af national eller international betydning en national interesse. Det kan eksempelvis dreje sig om indsyn til og udsyn fra kirker, bevarelse af åbne kystlandskaber og strandenge, sikring af landskabelige bevaringsværdier og større sammen-hængende landskaber som f.eks. herregårdslandskaber og ådale, eller områder der viser landskabets geologiske historie, eller som er af særlig arkæologisk interesse."

LU anbefaler, at der tillige med et fokus på historiske kulturlevn, også formuleres en passus om skabelsen af nye landskaber, der med tiden vil få samme kulturelle værdi som de nuværende ældre kirke- og herregårdslandskaber. Der er behov for at planloven i højere grad understøtter krav om at arbejde med stærkere landskabsæstetiske greb, når der anlægges og bygges nyt. Det er på tide, at vi gør op med et ensidigt konserverende landskabssyn, og at der progressivt sættes ind for at skabe de æstetiske landskabsaftryk, som beskriver nuværende økonomiske og samfundsmæssige landskabssyn. Dette kan opnås ved at skabe et nyt fokus i planlovsrammen og ved i praksis at styrke kompetencerne til at udvikle med dette for øje.

Til nr. 74

"Det vil også for bedrifter gælde, at bygningernes størrelse set i forhold til bedriftens samlede arealer eller byggeriet eller driftsformens industrielle karakter kan betyde, at der er krav om landzonetiladelse. Det bemærkes i den forbindelse, at der af hensyn til både landbrugets investeringsikkerhed, naboer samt natur og miljø bør planlægges for mere industrialiserede driftsformer."

LU anbefaler, at der til brug for indplacering af industrielle anlæg til større bedrifter udarbejdes nationale regelsæt og vejledninger om krav til æstetisk landskabsmæssig tilpasning, der kan ligge til grund for den enkelte kommunes sagsbehandling. Det anbefales endvidere, at disse regelsæt rummer samspillet med det øvrige lokalområde, naturkorridorer, og at der udformes konkrete landskabsæstetiske redskaber til at fastholde det overordnede ønske mellem en forskel på by og land for at imødekomme en afbalanceret udvikling i landzonen. Forskellen mellem by og land er ikke kun et spørgsmål om tæthed og indbyggertal, men i lige så høj grad et spørgsmål om det indhold, landskabet har: funktionelt og materielt.

Til nr. 82

"For så vidt angår nye beboelsesbygninger i tilknytning til en landbrugsejendom, jf. § 36, stk. 1, nr. 12 (nu nr. 13), foreslås det, at kommunalbestyrelsen efter § 35, stk. 1, og på baggrund af en konkret vurdering kan meddele tilladelse til etablering af den nye bolig i en afstand op til 50 m fra de hidtidige bebyggelses-arealer. I kommunens vurdering skal indgå, at der fortsat skal være et passende forhold mellem størrelsen på de eksisterende bygninger og afstanden til den nye bolig."

LU: Betyder dette, at hvis de gamle bygninger nedrives, at den nye bolig så bliver målepunktet for udbygning med endnu en bolig længere væk?

Til nr. 102

§2: "Forsøgstilladelsen til projekter efter planlovens § 4 a kan ikke påklages til anden myndighed."

LU anbefaler, at de udpegede områder og forsøgsprojekter fremlægges for offentligheden, og at der som et grundlag for at opnå en byggetilladelse som minimum foretages en lokal høring før igangsættelse af forsøgsprojekterne.

§6: "Det foreslås, at der i lov om aktindsigt i miljøoplysninger indsættes en bestemmelse om udgivelse mindst hvert fjerde år af en eller flere rapporter, der redegør for miljøtilstanden i Danmarks samt for natur- og miljøpolitikken.

Forslaget er en konsekvens af forslaget til ændring af planlovens § 2, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, hvor bestemmelsen hidtil har været fastsat."

LU anbefaler at denne rapport redegør for etableringen af nye landskaber og deres æstetiske værdi.

Akademiraadets Landskabsudvalg stiller sig gerne til rådighed for en uddybning af ovenstående kommentarer samt for videre dialog med Erhvervs- og Vækstministeriet samt Miljø- og Fødevarerministeriet.

Med venlig hilsen
Akademiraadets Landskabsudvalg

Hanne Bat Finke
formand

CC:
Erhvervs- og vækstministeriet
Miljø- og Fødevarerministeriet